

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZIJONYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben: félévre 6 kor., negyedév 3 kor. — fill.
 Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ

SZÉKELY IMRE.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

NYOMDASZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főter 42. szám. Lamprecht palota
 első emelet, az udvarban.

A nemzet ereje.

— január 19.

Vajjon eldől-e ezen a választáson, hogy mekkora erő lakozik a magyar nemzetben? Kitudódik-e, hogy a nép, amelyet néhány nap múlva az urnához bocsátanak, föl tudja-e fogni a maga érdekeit és harcra tud-e szállni azokért úgy, amint ez egy életre való néphez illik?

Ákárhogy nézünk bele a választási harcba, — bármiképpen figyeljük meg az alakulatokat, arra a szomorú eredményre kell jutnunk, hogy nem a nemzetnek mulik a maga sorsának alakítása.

Sokkal nagyobb akadályai vannak a nemzeti akarat érvényesülésének, semhogy a választás eredménye a nemzet javára billentene a mérleget.

A választók csak választanak, de nem alkotmányos szabadsággal. Már most érkeznek hírek vidékről, amelyek arról szólnak, hogy az ellenzéki jelölteket megakadályozták a gyülekezésben. A hivatalos apparátus őrt áll mindenfelé, ahol csak lehet, hogy az ellenzéki propaganda megghusuljon. Szolgabíró, alispán és kormánypárti kortes egyformán siet a kormány segítségére és védelmére. A katouasság is kezd már felvonulni. Mind fenyegetőbb

módon kezd érvényesülni a kormányhatalom.

Ez mind csak előjáték. Bevezetés ahoz a nagy spektákulumhoz, amelyet választásnak neveznek. Mi lesz majd a választások napjain? Micsoda elemek keverednek majd a harcba akkor? Vajjon hogyan fogja értelmezni Tisza István a választások napjain a nemzeti akarat érvényesülését? Nem fog-e akkor is a választó helyett a szolgabíró és a főispán, valamint a kirendelt katonaság választani?

De a nemzeti akarat és nemzeti erő érvényesülésének más súlyos akadályai vannak.

Nem is szólva arról, amit ezen a helyen már többször kiemeltünk és hangsúlyoztunk, hogy a nemzet zöme ki van rekesztve a választásból és 20 millió ember akaratát, óhaját, törekvéseit, politikai fölfogását egy millió ember képviseli a választáson, de ezenkívül is másképpen zsugorodik össze a választások után a nemzet ereje.

Gróf Apponyi Albert fejezte ki Jászberényben egy részét ennek a nagy gravamenának. A király hermetice elzárkózik a nemzet igazi óhajától és csak a mostani kormány előterjesztéseiből vesz tudomást mindenről, ami ebben az országban történik.

A király nem veszi tudomásul, hogy ebben az országban oly hom-

lokegyenest ellenkeznek a vélemények és politikai felfogások s a kormány nem bocsát más tanácsost a korona elé, hanem Cerbe ús módjára állja el az utat a trón előtt és csak ő maga informálja a királyt. Apponyi kiemelte, hogy történetek kísérletek oly férfiak részéről, akikhez a koronának más körülmények közt bizalma volt és bizalma van. Hiába volt minden. A kormány minden beolygását latba vetette, hogy a trón elé senki sem járulhasson, aki másképpen informálná a királyt, mint úgy, amint az Tiszának tetszik. Jól fejezte ki Apponyi, hogy a kormány falat épített a király és a nemzet közé. Csak egy szó jutott el a király föléhez: a kormány szava.

Hogyan képzelhető akkor, hogy a nemzet akaratát és a nemzet erejét érvényesüljön, ha a király előodateszik a kínai falat, amely nem engedi, hogy idenézhesen ebbe az országba, hogy meglássa az ellentéteket, a törekvéseket és azt, ami a nemzeti akaratban foglaltatik?

Igaz: azt mondják, hogy a király pártok fölött áll és a politikai küzdelemben nem vonható be. Más körülmények közt igaz volna ez és helyes is. De ne felejtjük el, hogy specziális viszonyok uralkodnak itten. A kormány a mostani választási rendszer szerint, a bármilyen eszközökkel is, de a kormány több-

A fehér leány.

Irta: Lázár Béla.

... Hát persze, hogy ő az! Ugyanaz a fitos orr, az a két mosolygó kék szem, melyben mint szélesenedes időben a viz lapján ragyogó jókedvvel tükröződik vissza a világ képe. Amint ott ül velem szemben a villamos-kocsiban, rám tekint, egyszerre megismerem:

— Maga az, Lola?

— Szentséges teremtmény! ... kaczag fel. — Persze, hogy én vagyok. A szememben felcsap egy lángugár, aztán kialszik menten. — Az, a szép Lola; az orra éppen olyan fitos, mint azelőtt, amikor még együtt jártunk ki lenni a kis városban, a városligeti tóra, nyáron csolnakázni, télen korcsolyázni; a szeme is szakasztott olyan kék, mint azelőtt, amikor a szőlőben együtt másztunk fel a szomszéd gyümölcsösében a fákra, almát lopni, szilvát verni, a mosolya is jókedvű, mint akkor, a régi időben, amikor az udvarunk nagy eperfája alatt jókedvvel rendeztük az eperszüretet — vagy csak erőlteti a jókedvét?

Ugy kell lenni, mert — mi esoda esett rajta! A fekete göndör haja fehér lett, mintha hóval borították volna be. Egészen

ősz Lola, a fitos orrával, a mosolygó szépséggöndöröskékkel az orcáján, ősz a haja Lolának.

— Mit szól hozzá, hogy megöszültem? Ő maga kezdi, csodálkozva néztem rá, hát észrevette.

— Hát nem hallotta az esetemet?

— Nem hallottam.

Künn csavarogtam ezalatt idegenben. — Pedig megirták az ujságok is — krónikában — mondja jelentőségteljesen. Bizony nagy boldogság volt, öt év előtt, akkor még gyerekleány volt, tizenhatéves, hát nagyon szívére vette, most meg már nem is bánja.

Igaza van. Most érdekesebb, mint valaha. Egy huszonnégyéves kis leány, akinek ragyogó kék a szeme, fitos az orra, mosolygó szépséggöndöröskék ineselegnek az orcáján, aztán ősz, egészen ősz... Persze hogy érdekes!

— Ugy volt, hogy az utolsó esztendőben jártam az iskolában, mindennap ott mentem el a tisztikaszinó előtt, mindennap szembejöttünk s mikor aztán téltre fordult az idő, találkoztunk a tánciskolában. Minden másodnap, s mindig velem volt.

Tudja, olyan szépen le volt írva a krónikában, miként udvarolt, miket mondott, mert én lejegyeztem minden este, a napló-

mat, pedig megkeritette magának a szerkesztőség...

— És közölték?

— Nem bántam. Most se bánom. Elvégre baj az, hogy volt egy gyermekregényem?

A válogényemnek magam olvastam fel az egészet. Annyit kacagtak rajta.

— Hát van már válogénye?

— Két hét múlva lesz az esküvőnk. Hissen huszonnégyéves vagyok, férjhez mehetek, nemde? De várjon csak, hadd beszéljem el sorra... Higyje el, azt a sok keserűséget, amit elszenvedtem, csak az a boldog két hónap édesíti meg, amit együtt töltöttem vele. Gyönyörű dolog az a szerelem.

Nevetett, aztán leszállottunk a villamosról és mentünk be a városba, vásárolgatott a kelengyéjéhez, aztán beszélt tovább.

— Apa sem tudta, a mama pedig nem vette komolyan. Mennyit srt később szegény mama, lelkiismeretfurdalások gyötörték, hogy minek engedte meg. De hát tehetett ő róla, szegény? Jól esett neki, hogy a tiszték foglalkoztak velem, hogy a bálokban sokat táncoltam, de hogy abból baj lesz nem sejtette.

— Hát baj lett?

— Baj, mert elhelyezték. Ezt én na-

ségre jut. S aztán, ha a parlament megalakul, a kormány a kinnai falon készített kis ajtón besurrán és átrandul Bécsbe, hogy utasításokat hozzon. Kitől kap utasításokat? A koronától e, vagy tényezőktől? Ha a koronától kapja az utasításokat, akkor kétszeres vétke a kormánynak, hogy csak egyoldalul engedni informálni a koronát, vagyis hogy csak maga a kormány informálja a maga intenczióit szerint.

S onnan tudról kapván utasításait a kormány, vajjon ki képviseli a nemzeti akaratot és a nemzeti szót? Egy ember, egyetlenegy, a kormányelnök, akinek egy mindig és mindenre igent mondó többség áll a háta mögött, mely semmit sem hederít a nemzet igazi óhajásaira.

Igy zsugorodik össze a nemzet ereje és semmivé válik, melőtt ki fejézsre juthatna.

Amíg az általános, titkos, községenkénti választások eszíméje meg nem valósul, addig sohasem érvenyesül igazán a nemzeti akarat.

Csak kijátszása a mostani választási törvény a nemzet akaratának és megkerülése a nemzet erejének.

S a mostani kormány érti, hogyan kell kijátszani s hogyan kell megkerülni a nemzeti erőt.

A király, a politika és az oroszán meseje.

— január 19.

A magyar politika tengelye a király körül forog. A nemzet gyöngye, a király erős. Minden jog forrása a nemzet, de

minden hatalom forrása a király, mert a kinek a kezébe a király adja a hatalmat, ahhoz csatlakozik a kormányzó és uralkodó többség is. Még olyan királyi kormány nem volt, amely a választáson többséget ne szerzett volna s az is csak egyszer történt, hogy a képviselőház többsége a kormányt leszavazta.

Khuen-Héderváry gróffal esett meg ez a ritka csoda s ime, ugyanez a Khuen-Héderváry gróf a jelenlegi kormánynak legerősebb támasza. Miért? Mert ő favorizált, kedves embere a királynak.

Apponyi Albert grófe mondta tegnap Jászberényben, hogy a kormány teljesen elzárja a királyt a nemzettől. Egyes kitűnő férfiak, akik egyebként bírják a király bizalmát, kísérletet tettek, hogy ki hallgatást nyerjenek: a király nem hallgatta meg őket.

Khuen-Héderváry művének tartják ezt, akik olvassák Apponyi leleplezését, mely nálunk újdonság számba megy, mert mikor nem nagyon régen a párisi Tempsban olvastuk ugyanezt, nem hittük el neki. De bár tán erre az izaláló mesteriségre Héderváry egymaga kevés, mégis itthon az a hit, hogy a királyhoz el nem juthat senki, hanemha ő általa.

Tegnap udvari bál volt Bécsben s a tudósítás szerint a király feltűnően sokat beszélgetett Khuen Héderváry gróffal.

Két-három osztrák mágán, aki közel volt, hallotta és elmondotta, hogy „Héderváry gróf beszélgetés közben folytonosan Andrássy és Tisza grófok és más kiváló politikai férfiak nevét emlegette. Kétségtelen, hogy Hédervári gróf a választásról beszélt a királlyal”. Es — azzal végződik ez a különös híradás — egyizben a fejét csóválta a király.

Mit mondott Khuen-Héderváry a királynak: ez a kérdés, amely mindeneket zgat e tudósítás nyomán. S csóválta-e a király a fejét vagy sem: ez a kérdés.

A félhivatalos bizonyára le fogja csófolni az esetet s lesznek vitázók, akik disputálnak: csóválta-e a király a fejét vagy sem.

Eszünkbe jut egy német mese, amelyet valahol olvastunk.

Egy ember fogadott, hogy a legrövidebb idő alatt csődületet csinál a városban.

A városban volt egy oroszán-szobor, odaállt elébe és nagy figyelemmel nézte. Valaki oda csatlakozott hozzá s figyelte, hogy mi a csudát néz úgy ez az ember. Ennek a másikkak azt mondotta a mi emberünk, hogy az oroszán mozgatja a fejét. Figyeljen csak jól: a kőoroszán csóválja a fejét!

Most már ketten nézték az oroszánt, majd hárman, tizen, huszan, százan s százról szájrjárt a szé szécsziós fölfedezés: az oroszán mozgatja a fejét.

S volt k, akik csakugyan úgy látták, hogy az oroszán feje megmozdul s vitatkoztak és veszekedtek. És nőtt a tömeg és meg volt a csődület.

Az egész városban másról se beszéltek az emberek, mint arról, hogy az oroszán csóválta a fejét. Hogy miért, azzal senki sem törődött. Az az ur, aki fogadott, oly erős szuggesztív talentummal bírt, hogy tőle a kőoroszán megcsóválta a fejét, a dolgot az egész város elhitte és az az ur megnyerte a fogadást s rá nézve ez volt a földolog.

Dákó-Románia.

január 19.

A magyarországi oláhok jogosulatlan törekvései nem új keletűek. Ezek a törekvések századok óta veszedelmet rejtenek magukban a magyar nemzeti állam ellen. Magmutatta ezt a Hóra és Kioska féle lázadás, megmutatták 1848 iki szabadságharcunknak az oláhok által jelenetezett szomorú eseményei is.

Bauffy Dzsós báró kormányzatát dicsé-

gyon a szívemre vettem. Aztán két hónap alatt megöszültem. Tele lett a város. Képzheteti. Csodájára jártak hozzánk. Ezért költöztünk fel a fővárosba... Apa azt mondta hogy odalenn soha sem megyek férjhez. Eleinte tagadtam mindent, aztán már nem bírtam a szívemmel. Magam sem tudom, mi leit. Csak egyre fajt a fejem s nem tudtam egyébbre gondolni. Akárcova mentem — ra gondoltam. Ha sirni tudnék! De nem tudtam, pedig mindig bírhatnék volt. Epedtem, vágytam egy könyre. De nem fakadt a szívemből. Néha bolondos fejjel vöröstre dörzsöltem a szememet, de nem használt. Járt aztán hozzánk töméntelen sok doktor. Mind csak rázta a fejét.

— Leiki baja van.

— Hallod, Lola, leiki bajod van.

Addig gyotörtek, míg bevallottam. De hát nem használt semmit, a város a számára vett, az újságba is kitétték, e osalták tőlem a naplómra, persze el kellett költöznünk a városból, mert ujjal mutattak rám az emberek...

— Lolának leiki baja van!

Elragadó, kedves volt, amikor utánozta a barátói hangját.

Az egyik irigykedve, a másik megbotrátkozva, a harmadik sajnálkozva, de mind csak rajtam, a leiki bajomon rágódott. Persze, furcsa is az, ősz hajjal járnai az utcán, amikor az ember tí-ennyoloz éves. Színházba se mehettem. Az emberek csak engem bámultak.

— Hát ő? Megtudta?

— Nem tudom. En szegény leány vol-

tam ahhoz, hogy feleségül vehessen. De talán nem is tudja. Elment, azóta se láttam. Ma már talán főhadnagy. En pedig megöszültem. Erdekes, mi?

Bemutunk egy bolcsa. A szegédek mind odagyültek és ő elkezdett válogatni.

— Jól fog nekem állani a kék!

Nagy csoda volt, mindenki oda figyelt, az asszonyok köréje sereglettek, mindegyiket módfelett érdekelte.

— Milyen csinos!

— Aztán ősz!

Lola oda várta a völegényét.

— Öt óraker kijön a hivatalból. Hány óra? Háromnegyed? No mindjárt itt lesz... Nagyon derék ember és szeret, nagyon szeret. Ilyen szegény leány, mint én la, nem igen lehet válogató, ha már elmúlt husz éves... ugy-e?

Megjött a völegénye. Nem volt már éppen fiatal ember, de nagy gyöngédséggel viselkedett a menyasszonyához. Ragyogott a szeme, ha rá nézett. Lola akkor is úgy mosolygott, mint azelőtt, hidegen, de jókedvvel, a férjhezmenés komoly szükségének biztos tudásában.

De talán ha a völegényét nem cserélik ki, nem öszült volna bele. Neki most mind egy volt, hogy ki az a völegény... Az igazi pedig nem is tudja, hogy egy tizenhétéves kis leány „leiki bajba” esett egyszer, öt évvel ezelőtt, mert elszakította tőle a sors s hogy krónikát irtak a leiki bajáról, hogy azóta egyre bámulják a hogy ez az őszhaju,

jókedvű leányka — temetőt hord a szívében.

Lola végre megnyugodott abban, hogy illik neki a kék szín. Egyáltalán Lola mindanbe belenyugszik. Az érzése egyszerre viharzott elöt évvel ezelőtt, most már könnyebben belenyugszik mindenbe.

— Hogy tetszik a völegényem? — kérdi susogva, mialatt az idősebb koru völegény ott időzik a pénztár előtt, hogy kifizesse a vásárolt árut.

— Derék embernek látszik...

A derék ember visszajön s aztán vándorlunk tovább. Lola karjába ölti karját és mikor végig megyünk a Koronsherezegetozán, mindenki a derék emberre néz, meg reá, az őszhaju, pirosarcu Lolára, aki közőmbösen megy tovább, mert hiszen megszokta már, hogy mindenkinek feltűnik s szinte gépiesen beszél már az ő öt éves leiki bajáról, ami régen volt, nagyon régen. Most menyasszony. Mert hiszen mire várjon?

A derék ember pedig boldog. Mert egy értékes kis felesége ősz lesz, mikor Velenczébe megy vele nászutra s a Hotel Grünwald Bauer egész a szolga zemélyzete éppen oly érdeklődéssel fogja kiszolgálni az ő egynapos kis feleségét, a mint most megnézi az utcán minden emberfia.

Azt szeretném még megkérdezni Lolától, hogy szereti-e a völegényét? Meggondolom. Mire való az ilyen fölösleges kérdés? Mi az a szerelem? A régi, a „leiki báj”... vagy ez a nyugalom, ez a temető? ... S melyik a jobb?

ret illeti abban a részben, hogy e folytonos törekvésekben leppangó végzetes vezedelmet felismerve, szinte t zzel-vással fogott azok nyokeres kiírásához. Általa a belügy-miniszterium kebelében felállított nemzeti-ségi osztály — mondhatjuk — honmentő feladatot teljesített. Tetteikkel szolgálta azt az eszmet, mely az egységes magyar nemzeti állam kiépítését tűzte ki nemzeti céljúl.

Nemzetiségi politikánk illetén való kezeléssel azonban már a Baffly utóda, Széll Kálmán teljesen felhagyott. Feloszlatta a nemzetiségi osztályt. Ezáltal a magyarországi oláhok újra szabadjára lettek (resztve s újra folytathatják ellenünk nemzetellenes működésüket.

Hogy mennyire helyes és hasznos volt a Baffly nemzetiségi politikája, mutatta az oláhoknak akkori teljes lecsendesülése. Hogy mennyire helyen való és szükséges volna állandóan ilyen politikának a folytatása, erről meggyőztek bennünket a napjainkban észlelhető azok a vezedelmes jelenségek, amelyeket az oláhok részéről újra kénytelenek vagyunk tapasztalni.

Magyarország vezető államférfiainak — különösen a magyar alkotmányunk újra való helyreállítása óta — abban csucsosodott ki a nemzetiségi politikájuk, hogy a nemzetiségeket s ezek közt az oláhokat is szeretettel s minél nagyobb engedékenységgel kell az egységes magyar haza iránt való hűségre végképpen megnyerni s a magyar nemzet testébe jó hazafiakként beolvasztani. Ugy gondolták, hogy erélyes, sőt erőszakos politikával e téren semmit sem érhetünk el.

Pedig világos példák mutattak rá az ilyen politikának a helytelenségeire.

Széll Kálmánnak mindennel paktáló erélytelen kormányzása s Tisza István grófnak egyenesen a magyar alkotmány megtörése ellen indított írtó háborúja termi immár végzetes gyümölcseit.

Széll Kálmán kedvezett a nemzetiségeknek ezért, mert ez kényelmes politika volt. Tisza István gróf udvarai s kedveskedik az oláhoknak önző hatalmi érdekeinek az elérhetése végett. Az oláhokban is szövetségest keres a magyar nemzeti jogok letörésére.

S az oláhok élnek az alkalommal. Csak ez kellett nekik. Itt az idő arra, hogy aktivitásba lépjenek. Maga Magyarország miniszterelnöke egyenesen fölhevítte őket erre.

Nincs tehát semmi akadály a tervük kivitelének. Nemcsak egyes agitátorok agyában van már meg a terv. Szemmel látható s kézzel fogható tervek régen elkészülve hevernek a magyarfaló pópák könyves szekrényében s az oláh eseményeket magyar gyűlöletre tanító falusi dászokálók fókjaiban. Csak elő kell venni a kész tervet s előtűnik a térképe — Dákó-Romániának. A Keleti Kárpátok övétől teljes terjedelemben egészen a Tisza-Maros szögéig. A térkép szerint tehát még mi makóiak is Dákó-Romániába vagyunk bekebelezve.

A cél ez — Dákó-Románia itt Magyarország kebelében.

S amikor az a hír jön most mindenfelől, hogy az oláhok aktivitásba léptek, ez azt teszi, hogy megkezdték a tényleges munkát céljuk kiviteléhez.

Arcunkba szökik a vér a szegény miatt láttára annak a cselekvési programnak, amit most az oláhok összeállítottak.

Szemérmetlen, kihívó ez a program a magyar nemzet ellen.

Ez a hálátlan faj „megállj”-t merészel kiáltani Magyarországon a magyarosító törekvéseknek itt a saját magyar hazánkban. Arcunkba csap s fülünkbe ordítja, hogy külön állam akar lenni a magyar államban. Vágyát nemcsak sejteti, hanem arcátlanul követeli. Nyíltan szervezkedik, kis oláh nemzetgyűlést tart s a magyarországi egész oláhsgot képviselő gyűlésnek több pontból álló határozatát, mint ultimátumot dobja a magyar nemzet elé. Az ultimátum mindenik pontja tagadása az egy-

séges magyar államnak s cinikus kicsüfolása ezen államt alkotó magyar fajcsuvenítésének, felelősségi jogának és hatalmának.

Ha még ezek után is szeretetteljes engesztelőkény marad a minemzetiségi politikánk az oláhokkal szemben, ez már nem politika, hanem nemzeti öngyilkossági kísérletezés, amelynek csak öngyilkosságnak nevezzük. Nincs a világon nemzet, amely ilyeneket büntetlenül hagyja. Nincsen, amelyik az ilyen fekélyt ki ne irtaná a nemzeti testből.

Hálátlanság és hazaárulás. Ha nem ez a két legnagyobb bűn az oláhoknak a legujabb cselekménye, akkor ezt a két fogalmat meg lehet semmisíteni, mert nincs rá cselekmény.

Lehet és legyen a nemzetiségi politika engedékeny, szeretetteljes ott, ahol simülékenység, jóakarattal, jószággal s viszont szeretettel találkozunk. De ahol ez a politika ön ö haraggal, izzó gyűlölettel, vadindulattal és teljes rosszhiszeműséggel találkozik, legyen ott megtörő és kéréllhetetlen. Legyen határozott és erélyes.

Hálátlanságot és hazaárulást önértetes nemzet nem tűrhet kebelében!

Még nem késő. Elő azzal a Baffly-féle nemzetiségi politikával!

Bortóba a magyar nemzet legveszedelmesebb ellenségeivel!

Ott a helyük. Még nem késő!

Dr. K.

Politikai hírek.

Minisztertanács és főispánjárás.

— január 19.

Kedden este rendkívüli minisztertanács volt Budán a miniszterelnök palotájában. A tanácskozás, melyen az összes Budapesti időző miniszterek részt vettek, két óra hosszat tartott. A tanácskozás tárgyán minden valószínűség szerint a német kereskedelmi szerződés volt, amelyre nézve e hét végéig teljes megállapodásra akarnak jutni, főképpen azért, mert Németországban a szerződés pontjait minél hamarabb szeretnék nyilvánosságra hozni.

A minisztertanács azután foglalkozott a főispáni jelentésekkel, amelyekben a választási kiállításokról referálnak. Ezek a jelentések a kormánypártra nézve nagyon kedvezőtlenek.

A jelöltek panaszkodnak, hogy a főispánok nem támogatják őket kellőképpen, a főispánok pedig egymás sarkában tudnak Pestre jelenteni, hogy nem tehetnek semmit, hogy kénytelenek a kéréllteket átengedni az ellenzéknek. Ők előre is mosak a kezüket. Hiszen a jóakarattal meg van bennük, de mikor a választópolgárság most egyszerűen így megmakacsolta magát, mit tehet akkor egy, vagy akár az ország valamennyi főispánja.

A kormánypárton ennél fogva napról-napra nő a félelem. A jelöltek esendőrség és katonaság után kiabálnak s bizony nem egy kerület van már, amelyben csakugy hemzseg a rendfenntartó hadfi. Mindez azonban csak növelni és erősíteni fogja az ellenzék táborát.

Nem lesz ujoncszás.

Ex-lex lévén nemcsak adót nem lehet behajtani, hanem sorozni sem szabad, mert az ujoncs nincsen megszavazva. Nyíri Sándor honvédelmi miniszter erre való tekintettel a hivatalos lapban rendeletet adott ki, amely szerint állításköteleseket egyáltalán nem szabad sor alá vonni, de már besorozott katonák keresetképtelenné vált családtagjainak, akiknek megvizsgálásától az illetőnek a póttartalékba való áthelyezése és családfontartói szabadságolása függ, lehetővé kell tenni a megvizsgálását. Egyben megállapítja a rendelet a kivételeket is, amelyek a rendelkezés alá nem tartoznak.

Hírek a kerületekből.

Az ország nagy részében a legnagyobb fokig emelkedtek a politikai szenvedelmek. Nem e upán ellenzék, hanem régi kormányparti kerületekben is katonaságot rendeltek ki a hatóságok, hogy a zavargást megakadályozzák. A szövetkezett ellenzék vezérlőbizottsága a legtöbb kerületből kedvező híreket kapott és már ma bizonyosra veszi, hogy az ellenzék legalább akkora számban kerül vissza a képviselőházba, mint a múlt ciklusban. A hivatali erőszakoskodásról és választási visszaélésekről is naponkin érkeznek hírek a vezérlőbizottsághoz, amely a panaszokat kiadta az ügyvédek bizottságának. Ez a bizottság ma délelben újra Mátyus Arisztid elnöklésével tanácskozott.

EGYHAZ ÉS ISKOLA.

Népiskolai könyvek szállítása.

A tiszántuli egyházkerület tudvalevőleg Debreczen város nyomdáját bízta meg a népiskolai könyvek előállításával. Az egyházkerület a legnagyobb megelégedéséül nyilvánítandó megújította a városi nyomdával a szállításra vonatkozó szerződést.

Az egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyve. Most jelent meg nyomtatásban a tiszántuli ref. egyházkerület öszi közgyűlésének jegyzőkönyve, melyes Sass Béla egyházkerületi h. jegyző szerkesztett. A jegyzőkönyv egy-egy nyomtatott példányát minden egyes ref. lelkeszi hivatalnak megküldi a püspökség.

Kortés-élet.

Nap-nap után teremnek a szellemes, ügyes kortés nóták. A II-ik kerület új kortés nótája ez:

Nem kell nekünk **Műnik Órel**,
Ki csak a bécsi koncezból él,
Még is bizott tőle szörnyen
Szusszanni se tud egykönnyen.
Éljen Bakonyi!

Hogy a bécsi koncezt lesed,
Aczél Géza a kortesed.
Nagy falatot adjál neki,
Mert még hozzánk talál jönni.
Éljen Bakonyi!

Aczél Géza, **Aczél Géza**,
Olyan vagy te, mint a cséza.
Jobbra gördül, balra gördül,
Gördülnél ki Debreczenből.
Éljen Bakonyi!

Az elvedet, a nevedet
Jaj de könnyen cserélgeted.
Mért nem maradtál meg **Stálnak**,
Dizéere a husos tálnak?
Éljen Bakonyi!

Műnik Órel órnagy volna,
Mért jött hozzánk, tán rapportra.
Ez lesz csak a cifra rapport,
Jól elverjük rajta a port.
Éljen Bakonyi!

Sok milliót felvitt Bécsbe,
Maradt vón' a Szepességbe!
Czoruuk innen, de egyszerre,
Fittyet hányunk a cipizerre.
Éljen Bakonyi!

Jött-mint ember nem kell nekünk,
Bakonyi a mi emberünk.
 Magyar annak szive letke,
 Áldja meg az isten érte.
 Éljen **Bakonyi!**

Két kurucz theológus az alábbi kor-
 tes dalt tette népszerűvé az I-ső kerü-
 letben:

Jászy Viktor kis mitugrász!
 Thaly előtt ne kaparássz!
 Hiába vered a melled,
 „**Kis Khón**“ marad a te neved.
 Éljen a jó öreg kurucz!
 Éljen Thaly Kálmán!

Nép barátja volnál, vagy mi!?
 Sztrájkot szoktál leszerelni.
 Kapkodsz ide, kapkodsz oda,
 Nem elég a jog-kath-dra!
 Éljen Thaly Kálmán!

On te „**Kis Khón**“ istenadta,
 Megbódult az eszed-tokja!
 Képviselő akarsz lenni,
 De biz neked innen czoki!
 Éljen Thaly Kálmán!

Ha összeül az országház,
 Lesz is ottan lótas-futás.
 „**Kis Khón**“ keres minden ember,
 Kit a jó Thaly separt el!
 Éljen Thaly Kálmán!

Két kurucz theológus.

Pártirodák.

A II. kerület függetlenségi és
 48-as **Bakonyi párt** irodája a vá-
 rosházával szemben, a „**Debreczen**
 söresarnok“ külön helyiségében van,
 a III. kerületben az ellenzéki párt-
 iroda pedig az Angol királynő föld-
 színi helyiségében. Mindkét helyen
 a választó polgároknak d. e. 8 órá-
 tól este 10 óráig minden felvilágo-
 sítást készséggel megadnak.

NAPI HIREK.

Etetés-ítatás.

— január 19.

A kormánypárt előre hirdetett lakmá-
 rozásai tegnap este zajlottak le a vasúti in-
 dőház éttermében és a Goldstein-féle korosma
 falai között.

A második kerület zsidó választóit a
 Goldstein vendéglőbe invitálták. Napokig
 verbuválták őket, azért a megjelentek közt
 alig volt 60-70 szavazó, a többi becsődült
 a potya vacsorára, a Münnich ur borai és
 szivarjaira. Így össze verődve lehettek mint-
 egy 150 en.

A kormánypárt lapja azt írja, hogy
 400 választó jelent meg, de hát két 3-3
 méteres szobában hogy férhetek el annyian,
 annak a megértéséhez mameluk fantá-
 zia kell.

Az egybegyűlteket az a kiváló meg-
 tiszteltetés érte, hogy megjelent köztük a fő-
 ispán, Münnich Aurél a jelölt és a párt-
 kassza főpénztárosa Aczél Géza főmérnök.

Az első feköszöntőt egy Weisz Gás-
 pár nevű ur mondotta, az égisz dicsőítvén a
 magyar bakákat Bécsnek liferáló jelöltet
 Münnich Aurélt. Ugy látszik, hogy a deb-
 reczeni kormánypárt már nemcsak az erő-

szakoskodó, hanem a dikiézó korteseket
 is idegenből liferaltja, mert Weisz Gaspár
 ur nem iteni lakos és nem szavazó Debre-
 czen egyik kerületében sem. A debreczeni
 zsidóság között van igen sok tehetséges,
 értelmes ember, hat miért nem vállalkozt k
 a Münnich ur dicsőítésére. Nem vá alkotak,
 mert azok felettlen hívei **Bakonyi Samunak**
 és szavazatukkal őt segítik diadara.

Weisz Gaspár után dr. **Lófkovics**
 Márton szólalt fel. Dicsőítette a Tisza István
 politikáját és klerikalizmussal vadolta Kos-
 suth Ferenczet és a vezérlete alatt harczó
 függetlenségi és 48-as part tagjait. A hazafi-
 as magyar közvélemény nem a Lófkovics
 Márton ur Tisza imádó tanítása és felfi-
 gása szerint bírálja el a függetlenségi párt
 magatartását. Bizza azt Lófkovics ur a vá-
 lasztókra, azok sibirálják ugy, hogy a kor-
 mánypart sirva nézhet utána.

Lófkovics beszéden közbe az atyafiak
 türelmetlenkedni kezdtek, mert kíváncsiab-
 b k voltak a fajni vacsorára és folyton ki-
 bálták: találni, találni. Ezt a figyelmeztetést
 Lófkovics észre vette, s befejezte beszédét.

A megjelentek lakmározását azután a
 nagyhasu jelölt felszólalása zavarta meg.

A „**Szabadság**“ szerint Münnich Aurél
 a többek közt ezt mondta:

Ne rám szavazzanak, hanem az el-
 veimre.

Nyugodt lehet Münnich ur afelől, hogy
 a szavát megfogadják. Ugyanis ő reá ne
 szavazzanak, így aztán olyat bukik, hogy
 Bécs-be hallatszik a puffenése.

Münnich után a főispán, majd Grün-
 vald József biztatta a jelenlevőket, hogy
 csoportosuljanak a kormány hu os fazeka
 körül, de a potya kosztra összeseregők
 nem igen figyeitek oda, hanem kapkodtak
 a felszolgált szivarok után. Ebből parázs
 kis gabalyodás is kerekedett, mert egy né-
 melyik sokat talált markolui a skatulyából
 és a később következők félték, hogy nekik
 nem marad.

A Münnich ur jó izlése így betelt a
 látott és tapasztaltakkal, felállott és tá-
 vozott.

A Dobieckzi lakoma.

A vasúti étterem méretei egyáltalán
 nem voltak arányban **Dobieckzi Sándornak**
 azon kis számú hívei, akik a tegnapi esti
 pártvacsorán megjelentek. Igaz, hogy itt is
 dus terítékű asztal várakozott a választó
 mamelukokra csekély 1 koronáért, de azért
 még sem serglettek össze a hívó szóra. A
 hivatali vagy más presszió folytán, kényte-
 lenségtől Dobieckzire szavazó néhány vá-
 lasztón kívül megjelent a kormánypárt ve-
 zetősége és a II-ik kerület jelöltje Münnich
 Aurél is.

Dobieckzi Sándor, betegsége folytán
 nem jelenhetett meg a mamelukok táborában,
 hanem dr. Nyiri Ernő pártjegyző által mon-
 datta el ezet verő, Tisza István alkotmány
 tipró politikáját imádó dicsőhimnuszát.

A Dobieckzi émelgősségei után **Józsa**
 Vincze igyekezett elfogadható színben fel-
 tűntetni Dobieckzi urat, egyben dicsőerte az
 osztrák lelkű Tisza Istvánt. A többek kö-
 zött ezeket mondta:

Gróf Tisza programja oly nagy,
 amilyen még a kormányelnöké nem volt,
 erre a programra kéri a szavazókat.
 Hála illeti azokat a férfiakat, akik oda-
 állottak azon program mellé s eltérnek
 mindent a haza érdekében, ilyen Dobieckzi
 is, aki rövid parlamenti működése alatt
 megmutatta, hogy arra való ember, dol-
 gozott a haza és városa érdekében és
 mondott egy olyan beszédet, melyről még
 az ellenzéki lapok is elismerték, hogy
 ilyen magaslatos beszéd még alig hang-
 zott el a magyar parlamentben.

Alljunk Dobieckzi mellé, csoporto-
 suljunk és győzelmet fogunk aratni. A
 magyar parlamentet komoly munka szin-
 helyévé kell tenni.

Aki a Tisza politikájáról így nyilatko-
 zik, annak a felfogásáról a lap hasábjain
 nem érdemes foglalkozni.

Azonban a Dobieckziről mondottak-
 ban is úgy elvetette a szót Józsa ur,
 hogy azt nem hagyhatjuk figyelmen kívül.
 Azt mondja Józsa Vincze, hogy „**Dobieckzi**
 dolgozott a haza és a város érdekében és
 egy beszédet mondott“.

Józsa Vincze egyik legjobb híve
 Dobieckzi ur, s ő sem tud egyebet mon-
 dani mint, hogy mondott egy beszédet. Hát
 ez bizony nem sok. Három évig volt kép-
 viselője a városnak és ez alatt nem télt
 töle több: mint egy beszéd. Ez volt az ő
 képviselőházi szerepének a prógja és
 epilógja, mert Debreczen polgársága meg-
 bírából a magyar parlamentben nem fog
 többször megegni.

A tegnapi két pártvacsora meggyőz-
 hatte úgy Münnich Aurélt, mint **Dobieckzy**
 Sándort és az egész kormánypártot, hogy
 Debreczenben hiába erőlködnek. Itt nincs
 talaj a számukra, mert Debreczen hazafias
 polgárai nem támogatják a magyar nemzet
 legszentebb törvényeit lábbal tipró mamel-
 lukokat, hanem nagy lelkesedéssel megvá-
 lasztja Debreczen város képviselőjéül:

az I-ső kerületben: **Thaly Kálmán**.
 A II-ikban: **Bakonyi Samu**. A III-ikban:
Szabó Kálmán.

— **Münnichék vergődése.** Tegnap
 lapunkban leközöltük a Pesti Hirlap közle-
 ményét, mely világosan megerősíti a Mü-
 nnich Aurél lemondására vonatkozó hírünket.
 A kormány abrakjéért szolgáló „**Szabadság**“
 ma reggeli számában ismételtén tót-
 ágast áll a kormánypárt megrökönyödése
 és minden töle telhető módon czáfolgatni
 igyekezik a kormánypárti választók körében
 meggyőződésből hitelt talált és elfogadott hirt
 Hogy ez a hír megdönthetetlenül igaz és a
 „**Szabadság**“ czáfolgatásával a kormány
 kisdéd táborában dühöngő lehangoltságot
 akarják feléleszteni, az kitűnik abból is,
 hogy a Münnich ur hivatalos lapjában a
 „**Csepesi Lapok**“-ban még január elsején
 jelentek meg a következő sorok:

Egy budapesti hirlapíró társu k
 Münnich Aurél debreczeni jelöltségére vo-
 natkozólag a következő sorokat intézte
 hozzánk:

„Alkalmam volt személyesen meg-
 győződhetni arról, hogy dr. Münnich
 Aurél, kerületünk nagynevű képviselője
 a debreczeni jelölést tisztán a köteles
 illem szempontjából fogadta el, határozott
 kijelentést téve arra nézve, hogy az iglói
 kerületet, melylyel teljesen összeforrt és
 amelynek érdekeit a jövőben is őszinte
 odaadással kívánja szolgálói, nem hagyja el
 Erősen bizik az iglói kerület választópol-
 gárainak több alkalommal megnyilatko-
 zott ragaszkodásában és ezen bizalommal
 felvértezve, megy bele a választási harcba“.

Január 1. óta alkalma lett volna Mü-
 nnich urnak e hirt megozafolni, de nem tette,
 mert ez a hirt felel meg a valóságnak és
 Münnich Aurél nem fogadta volna el a
 debreczeni mandátumot, még az esetben
 sem, ha megtörténhetett volna az a csoda
 hogy Debreczenben megválasztották volna.
 Amennyiben pedig belátták, hogy dacára a
 sok bankó osztogatásnak, **Bakonyi Samu**
 az előre látható biztos jelekből ítélve, leg-
 alább is 600 szótöbbséggel fogják megvá-
 lasztani még választás előtt Münnich Auré;
 lemond a jelölésről és minden idejét és
 erejét arra fordítja, hogy az iglói kerület-
 ben kapjon mandátumot.

— **Bakonyi győzelme.** A II-ik
 választókerület hazafias választói
 óriási lelkesedéssel csoportosulnak

a Bakonyi zászlója körül. A függetlenségi pártnak ilyen hatalmas győzelme még nem volt a második kerületben, mert legalább is 600 szótöbbséggel fogják megválasztani Bakonyi Samut a II. kerület képviselőjévé dacára annak, hogy a pártkassa főpénztárnoka: Aczel Géza főmérnök két kézzel szórja a pénzt és vásárolja az szavazatokat. A zsidó polgárság lelkesedése és támogatása is nagyjelentőségű. A II. kerületben van 480 zsidó szavazó polgár, ebből háromszáthatvan maga jelentette be tántoríthatatlan bizalmát és ragaszkodását, mert elítélik és hely elenítik a miniszterelnök erőszakos, hazafiatlan politikáját és szívvel lélekkel azon fáradoznak, hogy diadalra segítsék a Bakonyi Samu szeplőtlen, tiszta, hazafias független lobogóját.

— **Van már gáz.** A gázgyárban ma már rendszeresen megy a munka. A tisztítókat annyira helyreállították, hogy már ma nem kell gyertya és lámpa mellett vakoskodni. Ma déltől kezdve már ismét lehet gázzal világítani. A légszuszogó igazgatósága lapuk útján is felhívja a közönséget, hogy a gázórákat és csapokat zárja el, nehogy a nyitva fejezett csapok miatt a gázkiömlés következtében szerencsétlenség — történhessék. A színházban is lesz már ma előadás.

— **A városházáról.** Oláh Károly és Csóka Sámuel tanácsnokok felgyógyultak és megkezdték hivatalos működésüket.

— **A III. kerület választási helyisége.** A választási mozgalom kullámaiban nem csekély érdeklődéssel várják a miniszter döntését a III. kerület választási helyisége ügyében. A felebbezés már két nap előtt felment a belügyminiszterhez és tegnapi várta a miniszter döntését, de az ma délig még nem érkezett meg. A központi választmány holnap d. u. tart ülést és ha addig sem érkezik meg a miniszter döntése, egy újabb ülésre kell egybehívni a központi választmányt.

— **Friszó Fregoli Debreczenben.** A híres átváltozó művész Friszó Fregoli ismét ellátogat Debreczenbe. A múlt évben három esten át búvárszékelt a debreczeni színházban, most ismét négy előadást fog tartani ugyancsak a színházban bérletszűnetben, rendszeres helyárak mellett. Fregoli a jövő héten hétfőn, kedden, szerdán és a lép fel. Szerda délután is tart egy előadást félhelyárakkal. A tanács az előadásokra az engedélyt ma adta meg Makó Lajosnak.

— **Téglagyárosok kartellje.** A debreczeni téglagyárosok a várossal kartellre akartak lépni a téglá eladására nézve. A tanács a kartellbe nem ment bele, kimondotta, hogy az árakat tetszése szerint ő maga állapítja meg.

— **Hidvéger Mihály meghalt.** Egy köztisztviselőben álló öreg úrral ismét kevesebb van. Hidvéger Mihály földbirtokos, városi bizottsági tag ma reggel 5 órakor néhány napi súlyos szenvedés után 76 éves korában jobbra létre szenderült. A boldogult jól ismert kedves alakja volt városunknak, nevéhez számos jótékony intézmény fűződik, hitközságének éveken át vezéralakja volt a kedélyes öreg ur valóságos példányképe vala az emberbaráti szeretetnek. Köztudomású dolog, hogy házában egyik szegény a másik után jelentkezett segítségért soha egy se távozott elégtellenül. Őt évvel ezelőtt ülte meg aranylakodalmát, amikor is az ország minden részéből árasztották el

üdvözlésekkel. Az öreg filantropot családján kívül nagyszámu előkelő roconság gyászolja. Temetése holnap pnteken délelőtt 11 órakor lesz.

— **A gazdasz tánczestély elhalas tása.** A m. kir. gazdasági miniszter hallgatói ak 1905 január hó 25 re tervezett tánczestélye a képviselőválasztási mozgalom miatt 1905. évi február 23 án lesz az „Arany Bika“ szálló öszszes termeiben megtartva, melyre a meghívottakat ez uton is tisztelettel meghívja a rendezőség. — A január hó 25 re szóló, megváltott és fentartott jegyek érvénye az elhalasztott időre szól. Debreczen, 1905. évi január hó 18-án. A rendezőbizottság.

— **Együtt a halálba.** A fiatal, két-ségbeesett szerelmes párok e jelezavát most egy ő eg házas-párra alkalmazzuk. Az éjjel a Pocsirta-úczán meghalt Kovács Istvan 67 éves földműves, kit halála után egy órával 62 éves felesége, Rákási Sára követett a túlvilágra. A férj és a halálban is hű feleség temetése holnap délután együttesen lesz. A keitős koporsó felett a Kossuth-utcai templomban Uray Sándor püspöki s. lelkész mond halotti beszédet,

— **Eljegyzés** Könyves Tóth Antal helybeli törekvő iparos, Könyves Tóth Sámuel polgártársunk fia, tegnap eljegyezte Hornyák András polgártársunk és neje kedves nevelt leányát Greisinger Idát. Az eljegyzési ünnepélyen Könyves Tóth Kálmán lelkész a vőlegény nagybátyja köszöntötte fel az ifjú párt.

— **Elmeteszette a nyakát.** Tegnap délután a Tezliáskertben öngyilkossági kísérlet történt. Gyöngyösi Mihály napszámos tégláskerti lakásán borotvával elvágta a nyakát. Mely sebből ömlött a vér. Sietve szállították a kózkórházba, hol a vérzést nagynehézsen állították és a sebet bevarrták. Csak egy kis ezüdulát találtak nála, melyen ez állott: — Szeretnék meghalni. Sebe mély és életveszélyes. Ma kint jártak a kózkórházban a rendőrség megbízottai, hogy Gyöngyösit kihallgassák, ami sikerült is. Tettét szívbajával indokolja. Allapota súlyos.

— **szakosztályi ülések.** Az e hónap napi szakosztályi ülések megkezdődtek. Tegnap a mézeskalácsosok szakosztálya tartott tejes ülést, holnap a kovács- és a gubásszakosztály ülésezik.

— **Megégett tekepálya.** Fehér Ferenc vendéglős Patay telep 7. sz. alatt levő tekepálya tegnap későn este eddig ismeretlen okból meggyuladt és elhamvadt. A gyorsan kivonult tűzoltóság csak hosszasan munka után tudta a tüzet eloltani, mert a könnyen égő anyagból készült tekepálya egész hosszában lángokban állott. A kár elég nagy.

— **Osizmadia bálja.** A debreczeni osizmadia áruosarnok szövetkezet tegnap tartotta meg a Korona vendéglő táncztermében ezidei tánczmulatságát. A mulatság, dacára annak, hogy mindenki tetszés szerinti belépti díjat fizetett, mégis fényesen sikerült ugy anyagiakban, mint erkölcsiakban. A magyaros, kedélyes mulatságon Kiss Kéla kiváló zenekara játszott.

— **Halálozás.** Lichtschein Sámuel földbirtokos ma reggel hosszasan szenvedés után elhunyt. Halálával nagy kiterjedésű családot borított gyászba.

— **Halálozások.** Legutóbbi kimutatásunk óta az anyakönyvi hivatal halálozási osztályánál a következő haláleseteket jelentették be: Görög József ev. ref. négy

hónapos, Galgóczy Istvánné ev. ref. 26 éves, Kozma Andraéné ev. ref. 58 éves.

— **Két butorozott szoba** a főtéren vagy a főtérhez közel eső mellékutcákban kerestetik. Felvilágosítással szolgál a kiadóhivatal.

TAVIRATOK.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

József főherceg állapota.

Budapest, január 19 Fiuméből jelentik, hogy József főherceg állapota változatlan.

A szatmári ellenzéki jelölt programbeszédje

Szatmár, január 19. A szövetkezett ellenzék Szatmáron Heronymi miniszter ellen dr. Kelemen Samu ügyvédet léptette fel, ki óriási közönség jelenlétében ma d. e. 11 órakor tartotta meg programbeszédjét. Benedek János dr. tartott azután tüzes beszédet, átadva a szatmáriaknak Kossuth és az egész ellenzék üdvözlését. A lelkesedés óriási és nagy előkészületeket tesznek Apponyi fogadására, ki vasárnapra ígért Szatmárra.

Högyes professzor megőrült.

Budapest, jan. 19. Högyes Endre dr. egyetemi tanár a Pasteur-féle intézet igazgatója megőrült. Högyest a lipótmezei tértolydába szállították.

Lendl Adolf visszalépése.

Budapest, január 19. A budapesti II. kerületben eddig 3 jelölt állott egymással szemben: Darányi volt miniszter, Nyiri miniszter és dr. Lendl Adolf. Lendl Adolf ma pártjának kijelentette, hogy **Darányi győzelmének biztosítása érdekében Kossuth és Apponyi felérésére visszalép a jelöltség-től** és kérte hivat, hogy Darányit támogassák.

Tőzsde.

Budapest, január 19.

Január 1-től kezdve a tőzsdei árakat 100 kilogrammonként jegyzik.

Buza	1905 áprilisra	19 52
Buza	1905 októberre	17 16
Rozs	1905 áprilisra	15 36
Rozs	1905 októberre	14 90
Tengeri	1905 májusra	14
Zab	1905 áprilisra	14
Zab	1905 áprilisra	14

Készárú: változatlan.

Egy táblabíró

aki

tüntet a királyi kézirat ellen.

— Saját tudósítónktól. —

— jan. 19.

Marosvásárhelynek, a székely fővárosnak más speciálításai mellett az is egyik érdekessége, hogy törvényszéke majdnem kizárólag csupa ellenzéki emberből áll. Mikor Apponyiék lennjártak: Bodó elnök vezetésével az egész marosvásárhelyi igazságszolgáltatás megjelent a banketten s ők eljeneztek a leglelkesebben az Apponyi gróf gyönyörűen hazafias szólamaik. Az igazságszolgáltató kurucok némelykor még tovább is mennek, s nemcsak az ellenzék mellett tüntetnek, hanem a kormány, sőt a legfelsőbb hatalom ellenében is bátran demonstrálnak, amit bizonyítson az alábbi kis hír, melyet a

marosvásárhelyi hivatalos ujság, a Székely Lapok nyomán közlünk:

Ő felsége a királytól sajátkezűleg aláírott, nagy pecsétetes levél érkezett, — nem a királyi táblához, s nem is kinevezés, — hanem a nemes vármegyéhez és az országgyűlés egybehívására szóló. A koronás király, a legelső magyar ember szólott e levélben hű alattvalóhoz. A vármegyei közgyűlés egyeteme alkotmány és királytisztelő hűséggel fölállva hallgatta meg ezt az izenetet Egy-két ember azonban ülve maradt. Egyik másik nem is tud már többet fölkelni.

Az ülve maradottak között volt Posoni Gábor, a marosvásárhelyi kir. ítélő tábla bírójája, aki Ő felsége a király nevében szokott ítélni.

Eddig tart a feltűnésre számot tartó közlemény, melynek szövegezéséből egyébként kiderít a kormányparti megdöbbenés. — Posoni Gábor testvére Posoni Antal kolozsvári táblabírónak.

SZÍNHÁZ.

Csütörtökön harmadszor: „János vitéz”, daltjáték, (A bérlet).

Pénteken Heidelbergi diákélet, színmű. (B bérlet).

Szombaton „A toloncz”, népszínmű, (C bérlet).

Vasárnap d. u. „A görög rabszolga” operett, este először „A boldogság”, bohózat, (bérletszűnetben).

Riadalom a színházban. A párisi Vig Operában tegnapelőtt este nagy riadalom keletkezett amiatt, hogy egy néző egy énekesnek a szavait félreértette. A Manont adták elő, s Lescaut személyesítője szerepéből túlságosan nagy hangon kiáltotta a szavakat:

— Au jeul Au jeul (A játékhöz!)

Egy néző úgy értette, mintha a színész ezt kiáltotta volna:

Au feu! Au feu! (A tüzhöz!)

S azt hívnék, hogy tűz van, fölugrott s lármát ütött, mire mindenki a kijáró felé tolongott. Nagy nehezen lehetett csak a közönséget megnyugtatni s megértetni vele, hogy nem tüzről, hanem csak játékról énekel a tulbuzgó, s alkalmasint hibás kijelentésű színész.

Színházi hírek. Ma csütörtökön kerül második színre „A” bérletben Bakonyi Károly és Kaosch Pongrács 3 felv. daltjátéka a „János vitéz.”

A „János vitéz” előadására előre váltott jegyek a pénztárnál becseréltetnek vagy visszaváltatnak.

A színház legközelebbi ujdonsága a „Boldogság” című vígjáték lesz, mely először a Vigszínházban került színre.

VEGYES HIREK.

* **Megfagyott cigányprimás.** A vidék egyik tipikus cigányáról, az öreg Guoziról van szó, ki az országuton megfagyott. Sokszor híresztelték már halálát az öreg volt cigányprimásnak, aki évtizedek óta már elborult elmével bolygott hevedűjével községről községre. Az emberi könyörület végi hallgatta az öreg cigány cín-cínogását, hogy ne ingyen kapja a valaha jobb világot látott cigány a filléres almizsnát. — Guzi cigány egy időben Szekszárdra k, majd Budapestnek egyik kiváló cigányprimása volt. Cigányprimások versenyé alkalmával egyszer nem neki kedvezett a fortuna, ami annyira elkésztette, hogy a pálinka ivásnak lett rabja, míg

végre a napokban a halál vetett véget hányatott életének.

* **Tízennégy napi házasság.** Nem új dolog, hogy Amerikában épp oly könnyű dolog a házasság felbontása, mint mekkortse. De úgy látszik, hogy az Egyesült-Államok e téren is meg akarja szerzni a határt: nem ismerő lehetőségek országának diszítő jelzőjét. Legalább most olyan eset hírt közlik, mely olyan rekord, melyről más országokban még csak álmolni sem lehet. Az eset pedig, mint Newyorkból jelentik, az, hogy néhai Thomas Bailey dugaszdag özvegye, ki éppen ujevkor ment férjhez John Speedhez, a newyorki „The World” című lap kiadójához, két hét után, tehát tegnapelőtt kimondotta a választ az íróvárosában, Goshenben, India Államában. Ha ez így tart, akkor Amerikában nem fognak beszélni mézeshegyekről, hanem csak mézes napokról, sőt — hisz Amerikában ez sem tartozik a lehetetlenségek körébe — mézes órákról. Viszont meg kell említeni, hogy az amerikai bíróságoknak nem lehet azt a szemükre hányni, hogy bürokratikusán járnak el, amely panasz alól a vén Európa egyetlen bírósága sem ment.

* **Magyarország népesedése november hóban.** A múlt év november havában 57 125 gyermek született élve a magyar birodalomban, az elhaltak száma pedig 39 363 at tett, úgy hogy a természetes szaporodás 17 862 főre ruott. A közölt számokból a társországokra 7345 élve születés, 5354 halálozás és 1991 főnyi szaporodás. Az előző év megfelelő hónapjával összehasonlítva 1904. novemberében a születések száma 1400-zal kevesebb, a halálozás ellenben 700-zal több, úgy hogy a szaporodás 2100-zal maradt alatta az 1903. évi november szaporodásának. Novemberben aránylag legtöbb születés fordult elő a Tisza balpartján (ezerre 312), legkevesebb a Királyháziúti (267) a vermegvák közül pedig legtöbb Máramarosban (380), legkevesebb Krassó-Szörényben (221). A törvényhatósági városok közül Szabadkának volt a legnagyobb (343) és Zombornak a legalacsonyabb (127) születési arányszáma. A társországokban a szélsőségekre Lika-Krbava várm., valamint Zágráb és Észék város képviselték (364), illetőleg 192 arányszámmal. A halálozás aránya az anyaországban a Tisza-Maros szögén volt a legkedvezetlenebb (217), s a Duna jobb partján a legkedvezőbb (179), a megyék közül Aradnak (245) volt a legmagasabb halálozási aránya legalacsonyabb volt az arány Mosonyban (135). A városok közt a szélsőségeket Szabadka (247), másrészt pedig Marosvásárhely (111), képviselték. A társországokban Szerém vármegyében volt legmagasabb a halálozás aránya (308), legalacsonyabb Lika-Krbavában (150) és Varasd városban (143). — A természetes szaporodás a Tisza jobbpartján volt legelősebb (106), legkevesebb a Tisza-Maros szöge (060) szaporodott. A megyék közül az anyaországban Győrnek (152), a társországokban Lika-Krbavának — (214) volt legnagyobb szaporodása s ezuttal egy megyei és három városi törvényhatóság (Pozsega vm., Baja, Zombor és Zágráb városok) akadt, ahol a halálozások száma felülmulta a születéseket.

* **Robbanás a kútnak.** Tegnap veszedelmes robbanás történt Nagyváradon. A Szent János-utcai 302. számú házban a vízvezetési kut megrongálódott s Fejérváry Dzsó bádósmester két inasa fáradozott a helyreállításán. A gyerekek felbontották a deszkákat, hogy a mélységbe bocsátkozzanak s evégből elkészítették az ilyenkor használni szokott benzines lámpát, melyet a 15 éves Solman Géza tartott kezében. A lámpa hirtelen támadt léghuzam következtében felrobbant s az explozió a fut iztózatot erővel csapta a mélységbe, ahol a szerencsétlen inasgyerek életveszélyes zuzódásokat szenvedett. Rendkívül súlyos sebeivel a szegény fut a mentők szállították a biharmegyei kórházba.

A németországi sztrájk.

— jan. 19.

A Ruhr folyó vidékén levő szénbányák munkásai kimondták az általános sztrájkot. A koczka tehát el van vetve s megkezdődik a nagy küdelem egyrészt a munkaadóknak a világon leghatalmasabb szövetsége, a rajna-vestfaliai szénszindikátus, másrészt a munkások százazerei között. Az ellenfelek azonban nem egyforma erővel mennek a küdelembe.

A munkaadók régóta készülnek az általános sztrájkra, s részben ezért is alakították meg a szindikátust, amely a bányatulajdonosok kartelszövetsége. De ez a szövetség nemcsak az árak megállapítására irányul, hanem a kartel tagjainak védelmét is biztosít a munkások szervezeteivel s a szervezetek követeléseivel szemben. De a míg a munkaadók szervezeten s nagy vagyonukra támaszkodva, anyagi gondok nélkül néznek a jövő elé, addig a munkások nem voltak elkészülve az általános sztrájkra.

Nem is a munkások, még kevésbbé vezérek határoztak el az általános sztrájkot, hanem szinte magától támadt a mozgalom. Az egyik bányában valami csekély ok miatt sztrájkolni kezdtek a munkások s egy-két hét alatt a mozgalom magával ragadta az összes bányák munkásait, anélkül, hogy a munkások vezérei gátat tudtak volna vetni terjedésének. Mintegy ezer munkás kezdte meg a sztrájkot, most már másfél-százazaton s trájknak, nem is számítva azokat a munkásokat, akiket más gyarakból elbocsátanak, mert szén hiányában nem tudnak dolgozni. A tétlenség tehát, amely most kezdődött, olyan lesz, amint még a világ nem látott. És eppan a munkások kétségbeesése, a meglepetésszerűség, amely ezt az általános sztrájkot jellemzi, teszi a helyzetet különösen veszedelmesé.

A munkások hamar el fognak keseredni s erőszakosságokra fogják magukat ragadtatni. A Ruhr-vidékét már most megszállotta a katonaság, mert a csendőrség tehetetlen a százazernyi sztrájkoló munkással szemben. A szociális lapok, amelyek kezdetben mérsékletre intették a munkásokat, most már nyíltan látják őket a bányatulajdonosok ellen. Kimutstják, hogy a szénszindikátus már eddig óriás hasznót biztosított a bányatulajdonosoknak, s a bányarészevények értékét száz millió márkával fokozta.

Hogy az ilyen izgatás egy általános sztrájknál minő hatással lehet a munkásokra, azt könnyű elképzelni. Bizonyosnak látszik, hogy még véres zavargások lesznek a Ruhr-vidéken, ahol tegnap módították ki a munkások az első, igazán általános sztrájkot.

Esszenből jelentik: A sztrájkolók száma tegnap százúzenöt ezer volt. Az esszenvidéki összes bányákban megkezdték a sztrájkot, amely már át sapott Mühlheim vidékére is. A sztrájkolók között nagy a nyomor, de azért mégis el vannak tökéve, hogy végleges győzelmükig kitartanak.

Vilmos császár sürgőnyei.

— január 19.

Jelentették, hogy Vilmos császár Nagi és Stössel tábornokokat a pour le mérité érdemekkel tüntette ki s a kitüntetését a két tábornok el is fogadta. A sürgönyváltás a következő hivatalos formában történt:

Stössel altábornagynak

Port Artur.

Ő felségének, felséges császárnak beleegyezésével a legmagasabb porosz érdemrendet, a pour le mérité rendet adományozom önnek, amelyet Nagy Frigyes különös hadiérdem kitüntetésére alapít.

tott. E kitüntetésben hadseregem és az én határtalan esodá közösem jelét tekintve azért a hősiesség védelméért, amelyet a halálig hű csapata élén vezetett.

Vilmos I. R.

Báró Nogi tábornoknak

Port Artur (Dalny).

Ő felsége, legkegyelmesebb urambellegyezésével abban az örömdíj helyettesítésben vagyok, hogy önnek a „pour le mérite” rendjébe adom nyoszhatom. Ez a legnagyobb porosz kadi érdem jele, amelyet dícső elődöm rendkívüli dícső ég kitüntetésére alapított. Fogadja ölem és hadseregem nevében legnagyobb esodá közösem jelét azért a ragyogó tettet, amelyet a tör csapatai élén a dícsőben védtet varostroma és bevetele alatt tanusított.

Vilmos I. R.

A két hadvezér a következő sürgönyben köszönte meg a kitüntetést:

Ő felségének a német császárnak

Berlin.

Felséged sürgönye életem legnehezebb óráiban jutott hozzám. Engem és az erősség védőcsapatát mélyen megindított a dícső kitüntetés. Kezveérei jóleső hálámat fogadja tőlem Felséged Felségédnek katonáim üdvözölő hódolatát küldöm.

Stössel, főhadsegéd.

Ő felségének a német császárnak

Berlin.

Legmélyebb köszönetemet nyilvánítom azért a kegyért, amelyvel Felséged a pour le mérite hadi érdem adományozásával elhalmozott. Legmélyebb hálával fogadom Felséged rendjét s teljes hódolatomat nyilvánítom felséged előtt.

Nogi, tábornok.

TÖRVENYKEZÉS.

§ A rutének királya. Tavaly augusztus és szeptember hónapokban Zibotov és Kolomea galiciai községben fenéztak a parasztok. Énekszóval és éktelen kiabálás szájával bejárták a falvakat s felizgattak a lakosságot a törvényes rend és az osztrák császári uralom ellen. Több helyen véres összeütközés is volt köztük és a katonaság között, amelyet a kerületi biztos kérelmére Lembergől nagy gyorsasággal oda rendeltek. A parasztok nem ijedtek meg a maguk árnyékától, de ahol nem vehették föl a harcot a katonasággal, ott elrejtöztek hegyi barlangokba. Számtalanszor megtörtént azonban, hogy kaszával és vasvillával fölfegyverkezett rutén nép vakmerően szembe szállt a nagyobb erővel is. Vezetőjük egy szegény rutén családból származó fiatal ügyvéd volt, aki Lembergől megszerezvén az ügyvédi oklevelet, hazament Kolomeába. Amikor látta ezt az óriási nyomorúságot, amelyben a nép sínylődik, lelkét anarkista eszmék szállták meg s nyilvános népgyűléseken fölkelésre buzdította honfitársait. Trylovski Cyril dr. volt ez a fiatal és heves vérű agitátor. Tüzes beszédeivel a gyűléseken olyan hatást tudott elérni, hogy egy augusztus tizenhatodikán megtartott népgyűlésen a rutének Vorajak Jákó tehenpásztor indítványára elhatározták, hogy nemzetgyűléssé alakulnak át s ott Trykovszky drt kikiáltják a rutének királyának. A fiatal ügyvédet csakugyan királynak kiáltották ki és egy rutén lelkésszel azonnal meg is koronáztatták. A korona, amelyet erre a célra fölhasználtak, vasból volt ugyan, de az ügyvéd büszkén hordta mindaddig, amíg a csendőrkök el nem fogták és fogságba nem vetették. Vele együtt elfogták Vojozák Jákót és negyvenöt hívőt is, akiket azután a lengbergi országos törvényszék, izgatás, lázítás és királysértés miatt pörbe fogott. Tegnap kezdték meg annak a

nagy pörnek a tárgyalását, de mivel szánál több tanu van beidézve, ítéletet csak hét nyolcz nap múlva hoz a bíróság.

REGÉNYCSARNOK.

Vadászkaland.

Írta: Francois de Nion.

— Soha — mondotta Ventre s kezével széles mozdulaton csinált — soha nem löttem nyulat fektében.

Lefújta pipájáról a hamut s azután közömbös hangon folytatta:

— Ez közömbös gyilkosság volna s nem vadászhoz méltó cselekedet.

— Hogy nagyképszerűségi — kiáltott át az asztal másik végéről Gaudoin. — Lőtél te egyáltalán már nyulat?

Ez a beszélgetés a lakona végeztével folyt le a vadásztársaság gyülekező helyén.

Lárma és nevetgélés közepett beszéltek el vadászkalandjaikat a párisi nyárpolgárokból álló Nimródok. A kávé illata, amely Marcelline asszony szakértelmét dícséri, belevegyült a nehéz füst illatába. A bor és a friss levegő kissé mámorossá tette a párisi társaságot, amely büszke volt, hogy néhány órára „más” volt, mint odahaza.

Különös gondolatok támadtak agyukban s a mindennapi életmódtól elütő szórakozás önteltté tette őket.

Rendes foglalkozásukat a szelidég jellemezte, mert nagyrészek békés polgári foglalkozást űztek. Volt közöttük divatárus, orvos, ügyvéd, hivatalnok, csupán Ventrenek volt mozgalmassabb pályája. Illatszertügyőneke volt egy nagyobb cégnek s mint ilyen bejárta egész Franciaországot s mindenütt terjesztette illatos áruát.

Nemrég kibérelte Gaudoin barátja unszolására a neuvyti-i kis vadászterület s nemsokára bizonyos tiszteletre tett szert a hozzá hasonló Nimródok között. Valóságban pedig egész életében egyetlen nyulat és egy tyukot lőtt, melyet fázának tartott s amelyet oly drágán fizetett meg tulajdonosának, hogy azért őt tyukot is vehetett volna, de hát nem akarta, hogy a szégyen nyilvánosságra kerüljön.

— Előre! — szólt parancsolólag a társaság elnöke. — A négyes dülőre indulunk.

Gyorsan felkészültek s megindultak kutyákkal együtt. A friss őszi nap beragvotta a kis társaságot s a kutyák csapolása mellett vigan törtettek előre. Hangosan beszéltek, mintha valami heroikus tett végrehajtására készülődtek volna, Ventre távolabb lépdelt Gaudoinától. Az egész társaságban egyedül Gaudoin volt, aki őt boszantani tudta s aki ősmerte gyöngéjét és titkát.

Ventre észrevette, hogy Gaudoin lopva összenevet társaival, de hiába figyelt, — semmi gyanusát nem hallhatott, ami óvatossá tette volna.

A széles dülő egészen az erdő aljáig húzódott s szélét vad körtefák szegélyezték.

— Gaudoin! Előre! Semmirekelj! Soh sincs a helyén, hogy lépést tartana a többiekkel! — szólt bosszussal az elnök.

Amilyen erélyes volt mint Nimród,

épp oly gyöngéd volt boltjában, mely arannyal volt díszítve, ahol lágy hangon árulta vevőinek a bonbonokat és a csokoládét.

Most nyers vadászzubbony, magas kamaszi és vastag csizma volt rajta, — amely mögött az avatott szem azonban rögtön észrevette a derék nyárpolgárt.

Gaudoin egyik társával átbuita cserje között, majd hangos káromkodás között visszatért a vadásztársasághoz, amely most husz lépés távolságban indult előre.

(Folyt. köv.)

M. Á. Vasutak menetrendje 1904. évi okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:	idő	6. p
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u.	3 30
Buapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel	8 57
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 07
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 31
P. Ladány Nagyv. felé minden kedd	d. e.	11 12
Osak P. Ladányig	este	8 10
Osak P. Ladányig motor menet	reggel	5 08
Szatmár—Máramarossziget felé	d. u.	8 56
Osak Szatmárig (gyorsvonat)	este	8 41
Osak Szatmárig (teher v. sz. m. szál. v.)	este	7 56
Szatmár—Máramarossziget felé	éjél	2 50
Szatmár—Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 07
Osak Szatmárig	reggel	5 10
Miskolc—Kassa felé	reggel	8 13
Miskolc—Kassa felé	este	6 58
Szerencs—S. A. Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 11
Osak Nyiregyházaig	d. u.	2 10
	m. áll. vasutól reggel	5 35
	vasártérről reggel	5 44
	m. áll. vasutól reggel	8 09
	vasártérről reggel	8 16
Hajdúbösszörmény—	m. áll. vasutól d. e.	11 07
B. Sz. Mihály felé	vasártérről d. u.	1 16
	m. áll. vasutól	12 25
	vasártérről	12 38
	m. áll. vasutól	2 11
	vasártérről	2 21
	m. áll. vasutól este	6 46
	vasártérről	6 53
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel	4 36
Füzes-Abony felé vasártérről		4 56
Ohát-Kócs—Polgár felé m. áll. vasutól	d. u.	4 49
Ohát-Kócs—Polgár felé vasártérről		4 28
Derecske—Nagy-Léta felé	reggel	9 35
Derecske—Nagy-Léta felé		4 31

Budapestre érkezik:		
A reggel 8 ó. 57 p. kor induló gy. v.	d. u.	1 50
A délután 12 ó. 07 p. kor induló sz. v.	este	6 40
Az este 10 óra 31 p. kor induló sz. v.	reggel	5 45
A délután 4 ó. 16 p. kor induló gyorsv.	este	9 35

Budapestről Debreczenbe indul:		
A délután 12 ó. 6 p. kor érkező gyorsv.	reggel	7 26
A délután 3 ó. 29 p. kor érkező sz. v.		9 —
Az este 6 ó. 26 p. kor érkező gyorsvonat	d. u.	2 —
Az éjél 2 ó. 24 p. kor érkező sz. v.	este	7 05
Az éjél 2 ó. 24 p. kor érkező sz. v.		9 15
P. Ladányig gyorsvonat átállítással	d. u.	12 08

Debreczenbe érkezik:		
Budapest felől (gyorsvonat)	d. u.	3 29
Budapest—Nagyvárad felől	este	6 26
Budapest—Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjél	2 24
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	2 15
Osak P. Ladánytól	reggel	7 45
Osak P. Ladánytól motor menet		5 08
Kolozsvár—Nagyvárad felől		7 26
Osak Szatmár felől (gyorsvonat)		8 46
Osak Szatmár felől	d. e.	11 37
Osak Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u.	8 56
Osak Máramarossziget felől	este	10 11
Máramarossziget—Szatmár felől		6 40
Osak Szatmár felől	reggel	7 30
Kassa—Miskolc felől	d. e.	1 31
Kassa—S. A. Ujhely—Szerencs felől	este	7 50
Kassa—Miskolc felől	d. u.	3 43
Osak Nyiregyháza felől	reggel	7 33
	vasártérről reggel	7 40
	m. áll. vasúthoz d. u.	1 15
	vasártérről d. e.	11 22
B. Sz. Mihály—	m. áll. vasúthoz este	6 06
H. Bösszörmény felől	vasártérről	6 12
	m. áll. vasúthoz	9 51
	vasártérről	1 57
	m. áll. vasúthoz d. u.	1 46
	vasártérről	3 52
	m. áll. vasúthoz este	9 57
Füzes-Abony felől vasártérről	d. u.	3 34
Füzes-Abony felől m. áll. vasúthoz		5 35
Ohát-Kócs—Polgár felől vasártérről	reggel	7 44
Ohát-Kócs—Polgár felől m. áll. vasúthoz	reggel	7 54
Derecske—Nagy-Léta felől		7 15
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	8 15

Apró hirdetés...

Díj 10 szög 40 fillér, minden további szög 4 fillér, vastagabb betűkkel nyomtatott szög 4 kr. 8 fillér.

Levélben tudakozásokra pontosválaszokat, ha a szükséges postabélyeg beletétele. Apró hirdetésen előre fizetendő.

PAPLANOK és matracok a legjobb minőségben és legújabb-abb ában kaphatók és megrendelés után készülnek **WATOLCSI LAJOS** paplan készítőnél Debreczen, Kossuth-utca 22 szám.

EGY 14-15 éves fiú iroda szolgáknak felvétetik. Czim a kiadóhivatalban.

NŐLENY urhoz egy rendes, tiszta takarító felvétetik. Czim a kiadóhivatalban.

1 liter

Borhegyi borvíz

8 krajczár,

mely kitűnő, üdítő egészséges ital, kapható

Máyer Jenőnél

előbb

Geréby Fülöp utódai Debreczen.

Üveg betét 4 krajczár.

Alkalmi vétel folytan

míg a készletből tart — az alanti bámulatos olcsó árban ajánljuk a következőket:

Egész finom férfi ingek 1 forint 10 krtól.

Férfi és fiú kalapok 80 krtól.

Női, férfi és gyermek meleg öltő ruhák 45 krtól.

Gyönyörű téli és nyári bluzok, alsó és jelső ruhák, kosztümök, miederek, női é férfi bőrkeztük, 80 krtól.

Kitűnő minőségű férfi és női czipők, sár-czipők (kalosnik) eddig még nemlétezett olcsó árakon.

Valódi vászon női fehérneműek fél áron Gallér 10 kr., kézelő 15 kr.

Székely Jenő és Tsa utóda.

Piacz-utca 48.

IDEGBETEGEKNEK.

Ajánljuk a husz év óta fenálló és neves ideggyógyászok által mint kitűnő gyógymódot tartalmazó:

Idegbetegségekről és Gutaütésről szóló röpiratot WEISZMAN ROMAN-tól, mely röpirat immár a 20-ik kiadást érte el.

A röpirat az „EGYSZARVU“-hoz czimzett győgyzertárban DEBRECZENBEN kapható.

A NAP

POLITIKAI NAPILAP

kora reggel, valamennyi napilap megelőzésével, érkezik az összes vidéki városokba.

Hazafiság!

Emberszeretet

Műveltség!!

Teljes politikai függetlenség!!

Önálló vámterület!

Magyar ipar!

A NAP

A legnépszerűbb és a legolcsóbb ellenzéki lap.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
BRAUN SÁNDOR.

FŐMUNKATÁRSÁK:
ABRÁNYI EMIL,
dr. VÁZSONYI VILMOS.

Egy szám = ára = **2 kr.**

Előfizetés:
Egy hónapra 1 K 40 f
Negyedévre 4 K — f
Kiadóhivatal: Rökk Szilárd-u. 9.

Magyarság!

Demokrácia!!

Szabadelvűség

Harc a párturalom ellen.

Harc az erőszak ellen.

Kitűnő értesülések.
Modern, friss,
elmés ujság!!

Bizunk a közönségben. • A közönség bizék bennünk.

Tessék mutatványszámot kérni!

Tessék előfizetni! Tessék előfizetni!

Árlejtési hirdetmény.

Minthogy az 1904. évi december 29-ére kitűzött árlejtés alkalmával beadott ajánlatok elfogadhatók nem voltak, a debreczeni ev. ref. egyház által létesítendő gazdasági épületek építési munkáinak biztosítására zárt versenytárgyalás hirdettek.

Az előállítandó munkák az ev. ref. egyházi hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthető terv- és költségvetés szerint vannak előirányozva.

Ajánlat tehető az egyes munkanemre vagy az összes munkára.

A versenytárgyaláson részt vehet minden képesítéssel bíró iparos vagy vállalkozó.

Minden ajánlattevő köteles a pályázat tárgyát képező munka előirányzati összegének megfelelő 5 (öt) százas bánompézt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban ajánlatához csatolni.

Az ajánlatba hozandó engedmény számmal és betűvel olvashatóan, tisztán kiírandó és az ajánlattevő tartozik ajánlatában kijelenteni, hogy a tervet, költségvetést, vállalati feltételeket és a helyi viszonyokat ismeri és azokat magára nézve kötelezőnek elfogadja.

A kellően felszerelt írásbeli zárt ajánlatok 1905. évi január hó 30. napjának délelőtt 11 órájáig az ev. ref. egyház hivatalánál (II. ker. Egyház-tér 17. sz.) nyújtandók be.

A beérkezett ajánlatok ugyanazonnap délután 4 órakor nyilvánosan bontatnak föl.

Elkésve beadott, kellően fel nem szerelt, távirati és utóajánlatok, avagy kétséget támasztó kijelentéseket tartalmazó ajánlatok figyelembe nem vehetők. Az ev. ref. egyház fentartja magának azon jogot, hogy a beérkező ajánlatok között szabadon választhasson, hogy azok mellőzéseivel a munkák biztosítására más uton intézkedhessék.

Debreczen, 1905 január hó 13-án.

Vecsey Imre,
gazd. bizottsági elnök.